

Dağ Sıçanının Dağ Haritası

Aysel Banu YAVUZAL

Dağ Sıçanının Dağ Haritası

Aysel Banu YAVUZAL

Dağ sıçanı Milo, büyük bir çam ağacının altındaki sıcacık yuvasında yaşıyordu. Altın kahverengi tüyleri, krem rengi bir karnı ve pirinç tokalı, orman yeşili bir kâşif çantası vardı. Güneşli bir sabah, eski bir kayanın yanında kazarken patisi sert bir şeye çarptı. Bu, rulo yapılmış bir parşömen haritaydı! Milo'nun koyu kahverengi gözleri meraktan kocaman açıldı.

Milo haritayı açıp tombul yanakları seğirerek inceledi. Haritada kıvrıla kıvrıla giden bir patika, yüksek bir zirve ve bir çiçekle işaretlenmiş bir nokta vardı. 'Gizli bir çiçek bahçesi!' diye ciyaktı. Ama haritanın kıvrım kıvrım çizgileri ve minicik yazıları başını döndürdü. 'Yardıma ihtiyacım var,' diye itiraf etti ve arkadaşı Pippa'yı bulmaya koştu.

Pika Pippa minicikti, Milo'nun yarısı kadardı; yumuşak, grimsi kahverengi tüyleri ve kocaman yuvarlak kulakları vardı. Kırmızı bir boyun atkısı takar ve her zaman küçük mavi bir defter taşırdı. Milo ona haritayı gösterdi. 'Bunu okumama yardım eder misin?' diye sordu. Pippa'nın parlak siyah gözleri ışıldadı. 'Elbette! Hadi işaretleri birlikte takip edelim,' dedi ve defterini kolunun altına sıkıştırdı.

İki arkadaş dağ patikasından yukarı doğru yola koyuldu. Milo bahçeye ulaşmak için sabırsızlanarak önden zıplıyordu. 'Beni bekle!' diye seslendi Pippa, minik patileriyle koşturarak. 'Harita, tepesi eğri uzun bir çam ağacına dikkat etmemizi söylüyor.' Milo yavaşlayıp etrafına bakındı. 'İşte orada!' diye gösterdi. O noktayı Pippa'nın defterine işaretlediler ve yollarına devam ettiler.

Sonra harita, uyuyan bir ayağa benzeyen gri bir kaya yığını gösterdi. Milo üzerlerinden tırmanmayı denedi ama kısa bacakları kaydı. 'Daha güvenli bir yol bulalım,' dedi Pippa. Kayaları inceledi ve etraflarından dolanan küçük bir patika fark etti. 'Beni takip et!' diye cıvıladı. Takım çalışmasıyla güvenle diğer tarafa tırmandılar.

Kısa süre sonra akan suyun sesini duydular. Yollarını pırıl pırıl bir dere kesiyordu ve harita karşıya geçmeleri gerektiğini gösteriyordu. Milo patisini suya daldırıp geri çekti. 'Soğuk ve hızlı!' diye endişelendi. Pippa bir sıra düz taş fark etti. 'Bunların üzerinden zıplayarak geçebiliriz,' dedi. 'Ben önden gideyim, sen de adımlarımı takip et.'

Milo, Pippa'nın taştan taşa zıplamasını izledi; kırmızı boyun atkısı dalgalanıyordu. Sonra sıra ona geldi. Tombul bedeni sallandı ama derin bir nefes alıp zıpladı. Şıp! Bir ayağı kaydı ama Pippa patisini yakalayıp onu son taşa çekti. 'Neredeyse vardık!' diye tezahürat yaptı. İkisi de rahatlamış bir kahkahayla karşı kıyıya güvenle indiler.

Karşı tarafta patika dikleřti. Milo'nun kısa bacakları ađrđdı ve söylenmeye bařladı. 'Bu sonsuza kadar sürecekt!' diye homurdandı. Pippa mavi defterini açtı. 'Bak,' dedi, 'harita kır çiçekleriyle dolu bir çayırdan geçen bir kestirme gösteriyor. Orada dinlenebiliriz.' Milo'nun somurtkan yüzü aydınlandı. 'Bir çiçek çayırı kulađa harika geliyor!'

Uzun otların arasından geçip sarı ve mor çiçeklerle bezeli bir çayıra çıktılar. Kelebekler etraflarında dans ediyordu. Milo soluk soluğa kendini yere bıraktı. Pippa haritayı yeniden çıkardı. 'Yaklaştık,' dedi. 'Bahçe şu tepenin hemen ardında olmalı.' Milo bir enerji dalgası hissetti. 'Öyleyse gidelim!' dedi ve ayağa fırladı.

Tepeye tırmanırken rüzgâr güçlendi. Milo'nun patisindeki harita dalgalanıyordu. 'Sıkı tut!' diye bağırdı Pippa. Ama bir rüzgâr haritayı kaptı! Havada takla atarak yüksek bir kaya çıkıntısına kondu. 'Olamaz!' diye soluğu kesildi Milo. 'Şimdi bahçeyi nasıl bulacağız?' Pippa önce çıkıntıya, sonra Milo'ya baktı. 'Onu birlikte geri alacağız,' dedi.

Pippa kaya duvarını inceledi. 'Oraya tırmanacak kadar küçüğüm,' dedi. 'Ama beni yukarı itmen gerekecek.' Milo başını salladı ve patilerini birleştirdi. Pippa patilerine bastı ve Milo'nun büyük itişiyile çıkıntıya atladı. Haritayı kaptı ve zaferle havaya kaldırdı. 'Aldım!' diye aşağı seslendi.

Ama şimdi Pippa çıkıntıda mahsur kalmıştı. 'Aşağı atlayamıyorum!' diye ciyakladı. Milo etrafına bakındı ve çıkıntının yakınında sarkan kalın bir asma gördü. 'Asmaya tutun, ben çekeyim!' diye bağırdı. Pippa minik patilerini asmaya doladı ve Milo var gücüyle çekti. Yavaşça sallanarak güvenli yere indi. 'Takım çalışması!' diye birlikte tezahürat yaptılar.

Harita güvendeydi; son işareti takip ettiler: dans eden bir hanımefendiye benzeyen kıvrımlı bir ağaç. Onun ötesinde arazi gizli bir vadiye açıldı. Milo ve Pippa'nın soluğu kesildi. Önlerinde bir çiçek halısı uzanıyordu—kırmızı, mavi, sarı ve pembe—hepsi nadir ve güzeldi. 'Buldum!' diye fısıldadı Milo. 'Gerçekten bulduk!'

Vadide dolaşıp tatlı çiçekleri kokladılar. Pippa mavi defterine çiçekler çizdi, Milo da birkaç düşmüş taç yaprağı topladı. 'Burası dünyanın en harika yeri,' dedi Milo. 'Ve sen olmadan burayı bulamazdım, Pippa.' Pippa gülümsedi. 'Ben de sen olmadan o çıkıntıya tırmanamazdım. Takım çalışması her şeyi daha iyi yapar.'

Eve dönerken maceralarını konuştular. Milo'nun çantası taç yapraklarıyla, Pippa'nın defteri çizimlerle doluydu. 'Bugün bir şey öğrendim,' dedi Milo. 'Neymiş o?' diye sordu Pippa. 'İşi paylaşmak her zorluğu daha kolay—ve daha eğlenceli yapıyor!' Pippa başını salladı. 'Ve arkadaşlar en iyi haritalardır,' diye ekledi sırtarak.

Yuvaya döndüklerinde Milo haritayı yatağının üstüne astı. O ve Pippa tatlı kökler ve böğürtlenlerden oluşan bir atıştırma paylaştılar. 'Yarın yeni bir yer keşfedelim,' dedi Milo. 'Birlikte gittiğimiz sürece,' diye yanıtladı Pippa. Ve gittiler—çünkü takım çalışması ve dostlukla her dağa tırmanmak biraz daha kolaydır.